

Drugič Komisija Velikemu vojvodstvu Luksemburg očita, da je nepopolno preneslo člen 3(1)(a) Direktive 96/71/ES, ker naj bi nacionalna zakonodaja omejila pojem „minimalni počitek“ zgolj na tedenski počitek, pri čemer je izključila druga obdobja počitka, kot je dnevni počitek ali odmor.

V svojem tretjem in četrtem očitku Komisija navaja kršitev členov 49 ES in 50 ES, ki je posledica obveznosti podjetij, katerih delavec opravlja trajno ali začasno dejavnost v Luksemburgu, da 1) inšpekciji za delo in za rudnike „pred začetkom del“, „na prošnjo“ in „v najkrajšem možnem času“ omogočijo dostop do bistvenih podatkov, nujnih za nadzor, in 2) določijo pooblaščenca „ad hoc“ s prebivališčem v Luksemburgu, ki hrani dokumente, potrebne za nadzor obveznosti teh podjetij.

- (¹) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (UL L 18, 21.1.1997, str. 1).
- (²) Direktiva Sveta z dne 14. oktobra 1991 o obveznosti delodajalca, da zaposlene obvesti o pogojih, ki se nanašajo na pogodbo o zaposlitvi ali delovno razmerje (UL L 288, str. 32).

Pritožba, ki jo je vložil Theodoros Kallianos 21. julija 2006 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (tretji senat), razglašeno 17. maja 2006, v zadevi T-93/04 (Kallianos proti Komisiji)

(Zadeva C-323/06 P)

(2006/C 224/51)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Theodoros Kallianos (zastopnik: G. Archambeau, avocat)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi:

- razglasitev pritožbe za dopustno in utemeljeno
- razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 17. maja 2006 v zadevi Kallianos proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-93/04, in sicer vseh njenih določb in pogojev, ter storiti, kar bi bilo moralno storiti že Sodišče prve stopnje ES:

- a) Razglasiti za nično odločbo OPI-ja z dne 28.11.2003, ki se nanaša na pritožbo T. Kallianos št. R/335/03 z dne 02.07.2003.
- b) Pozvati Komisijo, da pritožniku v celoti povrne plačila in zneske, ki jih je brez pravne podlage odtegnila od plačila pritožnika od datuma razglasitve sodbe o razvezi prvostopenjskega sodišča iz Aten 08.03.1999, vključno z indeksacijo nedolgovane preživitve, ki so jo službe Komisije enostransko določile, povišane za zakonite obresti 7 % od datuma odtegljavev od mesečne plače pritožnika.
- c) Komisiji naložiti stroške postopka vročanja sodnega vročevalca, vključno s stroški prevoda grških sodb v francoski jezik in dokumentov, ki so ji bili pravočasno dani na razpolago, in sicer 1 500 evrov, kot tudi stroške ponovne obrambe pritožnika, ki so določeni na 20 % zneska kazni ali na tak znesek, ki ga *ex aequo et bono* določi Sodišče.
- d) Komisiji Evropskih skupnosti naložiti plačilo stroškov postopka pred Sodiščem in Sodiščem prve stopnje.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v pritožbi najprej navaja, da institucije Skupnosti niso pristojne nadomeščati držav članic ali razlagati njihovo nacionalno zakonodajo v zvezi s postopkom za razvezo.

Drugič, pritožnik izpodbija trditve v skladu s katero posledica sodbe o razvezi ni avtomatično prenehanje začasnih ukrepov, ki jih je sprejel sodnik začasne odredbe, ampak jo mora Komisiji vročiti vročevalec, da bi ta lahko ugotovila, da ni več dolžna odtegovati zneskov od plače zakonca (uradnika) v korist drugega zakonca. Glede tega pritožnik na eni strani v bistvu zatrjuje, da Komisija ni ne tretja seznanjena stranka, ne običajni delodajalec, ker naj bi Kadrovske predpisi vsakega uradnika zavezovali k obveščanju in zagotavljanju transparentnosti njegovega osebnega položaja. Na drugi strani pa zatrjuje, da naj bi odločba o preživitvi v korist zakonca v okviru postopka za razvezo upravičeno preneha veljati z razglasitvijo sodbe o razvezi in da posledično preprosta seznanitev Komisije s to sodbo zadostuje za prenehanje obveznosti dajanja preživitve, ne da bi moral to sodbo vročiti vročevalec.